ARREST VAN HET HOF (Eerste kamer)
24 september 1987 *

In zaak 340/85,

Acciaierie e Ferriere di Porto Nogaro SpA, vennootschap naar Italiaans recht, gevestigd te San Giorgio di Nogaro (Udine), in de persoon van haar wettelijk vertegenwoordiger F. Marano, afgevaardigd beheerder, vertegenwoordigd en bijgestaan door F. Massoni, advocaat te Brussel, domicilie gekozen hebbende te Luxemburg ten kantore van A. Elvinger, advocaat aldaar, 15, Côte d'Eich, Luxemburg,

verzoekster,

tegen

Commissie van de Europese Gemeenschappen, vertegenwoordigd door S. Fabro, lid van haar juridische dienst, als gemachtigde, bijgestaan door professor P. De Caterini, domicilie gekozen hebbende te Luxemburg bij G. Kremlis, lid van haar juridische dienst, bâtiment Jean Monnet, Kirchberg,

verweerster,

betreffende een beroep strekkende, primair, tot nietigverklaring van de beschikking van de Commissie van 9 oktober 1985, waarbij verzoekster een boete is opgelegd wegens overschrijding van haar produktie- en leveringsquota voor staal, en subsidiair, tot verlaging van deze boete,

wijst

HET HOF VAN JUSTITIE (Eerste kamer),

samengesteld als volgt: F. Schockweiler, kamerpresident, G. Bosco en R. Joliet, rechters,

advocaat-generaal: Sir Gordon Slynn
griffier: H. A. Rühl, hoofdadministrateur

* Procestaal: Italiaans.

gezien het rapport ter terechtzitting en ten vervolge op de mondelinge behandeling op 12 mei 1987,

gehoord de conclusie van de advocaat-generaal ter terechtzitting van 18 juni 1987,

het navolgende

Arrest

1 Bij verzoekschrift, neergelegd ter griffie van het Hof op 14 november 1985, heeft de Acciaierie e Ferriere di Porto Nogaro SpA (hierna: Porto Nogaro), gevestigd te San Giorgio di Nogaro (Udine), krachtens artikel 36, tweede alinea, EGKS-Verdrag beroep ingesteld strekkende, primair, tot nietigverklaring van een beschikking van 9 oktober 1985 waarbij haar door de Commissie een boete van 217 650 ecu is opgelegd, berekend op basis van 50 ecu per ton overschrijding, omdat zij tijdens het tweede kwartaal van 1983 haar produktiequotum voor betonstaal (categorie V) met 1 765 ton, haar produktiequotum voor staafstaal (categorie VI) met 2 484 ton en haar leveringsquotum voor deze laatste categorie met 522 ton had overschreden. Subsidiair strekt het beroep tot verlaging van de boete.

2 Voor de feiten, de middelen en de argumenten van Porto Nogaro en de argumenten die de Commissie als verweer aanvoert, wordt verwezen naar het rapport ter terechtzitting.

3 Porto Nogaro, die de cijfers van de Commissie betreffende de overschrijdingen niet betwist, voert tot staving van haar beroep tot nietigverklaring twee middelen aan.

4 In de eerste plaats betoogt zij in haar verzoekschrift, dat de Commissie haar eerst aan het einde van het eerste kwartaal van 1983 kennis heeft gegeven van een beschikking betreffende de overdracht, en deze overdracht tot dat kwartaal beperkte, zodat zij deze mogelijkheid tot overdracht niet had kunnen benutten. Zonder die beperking van de overdracht zou er in de loop van het tweede kwartaal van 1983 geen overschrijding zijn geweest.

5 Opgemerkt zij, dat dit middel erop neerkomt dat de geldigheid van de beschikking van 2 maart 1983 wordt betwist, die definitief is geworden aangezien daartegen niet binnen de in het Verdrag gestelde termijnen is opgekomen. Het is vaste rechtspraak, dat een verzoeker zich in het kader van een tegen een individuele beschikking gericht beroep tot nietigverklaring niet bij wege van een exceptie kan beroepen op onwettigheid van een andere individuele beschikking die rechtstreeks tot hem was gericht en onherroepelijk is geworden. Mitsdien moet het eerste middel ongegrond worden verklaard.

6 In de tweede plaats voert Porto Nogaro in repliek aan, dat de Commissie, door haar verzoek om overdracht naar het tweede kwartaal van 1983 onbeantwoord te laten, daarmee stilzwijgend heeft ingestemd, waardoor de beboete overschrijdingen ongedaan zijn gemaakt.

7 Er zij aan herinnerd, dat ingevolge artikel 42, paragraaf 2, eerste alinea, van het Reglement voor de procesvoering nieuwe middelen in de loop van het geding niet mogen worden voorgedragen, tenzij zij steunen op gegevens, hetzij rechtens of feitelijk, waarvan eerst in de loop van de schriftelijke behandeling is gebleken. Aangezien Porto Nogaro niet heeft aangetoond, dat het tweede middel op dergelijke gegevens is gebaseerd, dient het niet-ontvankelijk te worden verklaard.

8 Uit het voorgaande volgt, dat het beroep tot nietigverklaring van de beschikking van 9 oktober 1985 dient te worden verworpen.

9 Tot staving van haar verzoek om verlaging van de boete voert Porto Nogaro verscheidene argumenten aan.

10 In de eerste plaats stelt zij, dat de overschrijding van haar produktiequotum in de categorie betonstaal te wijten was aan het feit dat zij haar eigen produktiestaten niet juist had gelezen.

11 Dit middel kan niet slagen; Porto Nogaro kan immers de niet-eerbiediging van haar produktiequotum niet met een beroep op haar eigen gedrag rechtvaardigen.

12 Voorts stelt Porto Nogaro, dat het niet billijk was haar te straffen wegens overschrijdingen in het tweede kwartaal van 1983; indien de Commissie op haar verzoek was ingegaan en de niet-gebruikte gedeelten van de quota naar het tweede kwartaal van 1983 had overgedragen, zou er immers geen overschrijding zijn geweest. Porto Nogaro betoogt, dat zij bij gebreke van een uitdrukkelijk negatief antwoord te goeder trouw mocht aannemen, dat haar verzoek was aanvaard.

13 Opgemerkt zij, dat deze argumenten niet relevant zijn wat het betonstaal betreft. Aangaande deze categorie heeft de Commissie immers slechts de overschrijding bestraft, die nog zou zijn overgebleven, indien zij met de overdracht naar het tweede kwartaal van 1983 had ingestemd. Ter zake van het staafstaal zijn bedoelde argumenten overigens ongegrond. Voor deze categorie heeft de Commissie Porto Nogaro's quota bij beschikking van 2 maart 1983 namelijk verminderd.

14 Ten slotte betoogt verzoekster, dat de boete moet worden verlaagd, omdat het de eerste maal is dat zij de betrokken regeling overtreedt.

15 In dit verband zij eraan herinnerd, dat in artikel 12, eerste alinea, van beschikking nr. 1696/82/EGKS van de Commissie van 30 juni 1982 tot verlenging van het stelsel van toezicht en produktiequota voor bepaalde produkten van de ondernemingen van de ijzer- en staalindustrie (PB 1982, L 191, blz. 1) een algemeen tarief van 75 ecu is vastgesteld voor iedere ton waarmee het quotum wordt overschreden. In de tweede alinea van hetzelfde artikel wordt verklaard, dat bij herhaling van de inbreuk de boete het dubbele van dat bedrag per ton kan bedragen. Uit deze bepaling volgt, dat het tarief van 75 ecu gewoonlijk bij een eerste inbreuk wordt toegepast. Voorts zij eraan herinnerd, dat in casu het bedrag van de boete slechts op 50 ecu per ton overschrijding is vastgesteld, wegens de „onzekere situatie in het tweede en het derde kwartaal van 1983 betreffende de verlenging van het quotastelsel". Derhalve dient ook het laatste middel van Porto Nogaro te worden verworpen.

16 Mitsdien zijn er geen termen aanwezig om de aan Porto Nogaro opgelegde boete te verlagen.

17 Bijgevolg dient het beroep in zijn geheel te worden verworpen.

Kosten

18 Ingevolge artikel 69, paragraaf 2, van het Reglement voor de procesvoering moet de in het ongelijk gestelde partij in de kosten worden verwezen. Aangezien Porto Nogaro in het ongelijk is gesteld, dient zij in de kosten te worden verwezen.

HET HOF VAN JUSTITIE (Eerste kamer),

rechtdoende:

1) Verwerpt het beroep.

2) Verwijst Porto Nogaro in de kosten.

Schockweiler Bosco Joliet

Uitgesproken ter openbare terechtzitting te Luxemburg op 24 september 1987.

De griffier

P. Heim

De president van de Eerste kamer

F. Schockweiler